

[Kaj Andresen.]

forslag og at stemme imod det kommunistiske ændringsforslag.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker udvalget for det arbejde, det har udført, og for den tilslutning, den ærede ordfører har givet forslaget.

Jeg må anbefale at stemme imod det kommunistiske ændringsforslag. Jeg vil gerne bringe i erindring finansministerens udtalelse om, at det lovkompleks, der blev forelagt, skulle ses som en helhed. Det er med stor glæde, jeg i dag kan understrege, at det er lykkedes på de områder, som jeg har haft mulighed for at lovgive på, at skaffe forbedringer; et par af de love, vi behandler nu, har jo fået en udvidelse, som jeg kun med stor tilfredshed konstaterer.

Jeg takker igen for det arbejde, der er udført, og for den tilslutning, forslaget har fået.

Ragnhild Andersen: Det er med stor beklagelse, jeg hører den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti afvise det forslag, mit parti har stillet til denne sags anden behandling. Det ærede medlem siger, at han er tilfreds med ministerens forslag og tilfreds med det resultat, der er opnået her som en helhed, og erklærer, at han er beredt til at vente med alle øvrige spørgsmål, indtil man eventuelt bliver færdig i folkeforsikringskommissionen. Det ærede medlem taler om, at en sådan ordning vil være vigtigere end lapperier, som jeg formoder det ærede medlem vil påstå at de ændringsforslag er, som jeg har fremsat i dag på min gruppes vegne om forhøjelse af grundbeløbene med 300 og 200 kr. Jeg vil da gerne have lov at stille det ærede medlem det spørgsmål: Hvad er da meningen med den propaganda, man i denne tid bedriver blandt rentemodtagerne udover landet? Hvad mener man med den lille, smukke tryksag, som nys er omdelt til samtlige hjem i Danmark eller, hvis den ikke er det, vil blive det. I denne smukke tryksag, „Tryghed gennem folkepension“, siger den ærede ordførers parti, at dette forslag betyder, at pensionen overalt i landet skal være ca. $\frac{1}{3}$ større end renten til et ægtepar er i dag i København, og at enlige skal have $\frac{2}{3}$ af et ægtepars pension. Man udsender en smukt udstyret skrivelse til samtlige borgere i

dette land og taler om alt det størartede, man vil sikre de gamle. Men når så det kommunistiske parti tillader sig at komme med et forslag, som udelukkende imødekommer socialdemokratiets ønske om den første lille ration af denne kage, der skal bages i løbet af 30 eller 35 år, så vender de socialdemokratiske forslagsstillere sig imod forslaget derom. Jeg må sige, det er egnet til at vække den største mistanke om villigheden til at være med til at forbedre rentemodtagernes kår. Det fremgår ikke af denne smukke tryksag, at det forslag, der stilles fra socialdemokratisk hold, foreløbig ligger i en kommission, der har været nedsat i de sidste 5 år; forslaget har ligget der snart 1 år, og man ved ikke, hvornår kommissionen bliver færdig med det. Hvis forslaget skulle være i stand til at samle flertal, ved ingen, om efterfølgende regeringer og rigsreguleringer, som der er tale om i dette forslag. Men een ting ved man: at det socialdemokratiske parti, hvad ikke nævnes med et ord i denne tryksag, har foreslået i kommissionen og iøvrigt også meddelt til offentligheden, at aldersgrænsen samtidig skal forhøjes til 62 år for enlige kvinder og til 67 år for rentemodtagere i al almindelighed. Jeg tillader mig at spørge ordføreren for den socialdemokratiske gruppe: det skulle vel ikke være muligt at råbe den ærede ordfører op og sige, at det skriger til himlen, at han og hans parti... (H. C. Hansen: højere!) ... måske højere, ærede medlem hr. H. C. Hansen, måske højere end til himlen; for det socialdemokratiske parti har sørget for med denne tryksag, at det træ aldrig kommer til at nå ind i himlen; derfor skriger den stilling, den ærede ordfører tager til forslaget, til himlen om, at det socialdemokratiske parti i virkeligheden vil bluffe rentemodtagerne forud for valget. De vil bluffe dem med at erklære dem deres kærlighed til tryghed for de gamle, men de gamle, som i øjeblikket er rentemodtagere, vil aldrig få glæde af dette forslag og slet ikke, hvis de små reguleringer, som man foreslår gennemført hvert andet år, udskydes fra år til år.

Jeg kan ikke skjule min skuffelse over partiets og den ærede ordførers stillingtagen i denne sag, og jeg håber, at det dog skulle være muligt at bringe fornuft ind i sagen og få den socialdemokratiske gruppe til at stemme for det, der står i den tryksag, som